

President Thomas S. Monson

Tills vi möts igen

Hålla ut till änden måste vi göra, för vårt mål är evigt liv i vår himmelske Faders närhet.

Mina bröder och systrar, mitt hjärta är fullt när vi nu har kommit till slutet av den här underbara generalkonferensen. Vi har måttats med andlig föda när vi har lyssnat till råd och vittnesbörd från dem som har talat till oss under varje session. Jag är säker på att jag talar för alla medlemmar överallt när jag uttrycker djup uppskattning för de sanningar vi undervisats om. Vi kunde upprepa orden som finns i Mormons bok från dem som hade lyssnat på den store kung Benjamins predikan och som "ropade ... med en röst och sade: Ja, vi tror alla de ord som du har talat till oss. Och vi vet även att de är vissa och sanna tack vare Herren den Allsmäktiges Ande."¹

Jag hoppas att vi alla tar oss tid till att läsa konferenstalen som ges ut i novembernumret av *Liahona*, för de förtjänar att vi studerar dem noggrant.

Vilken välsignelse det är att vi har kunnat mötas tillsammans här i detta magnifika konferenscenter i frid och bekvämlighet och trygghet. Vi har haft en större täckning än någonsin av konferensen, som har nått ut över kontinenter och hav till människor överallt. Fastän vi befinner oss långt borta från så många av er känner vi er ande och sänder er vår kärlek och uppskattning.

Till er bröder som blivit avlösta under den här konferensen uttrycker jag vår djupa uppskattning för era många års hängivna tjänst. Oräkneliga är de som har välsignats av era bidrag till Herrens verk.

Tabernakelkören och andra körer som har deltagit på sessionerna har verkligen gett oss himmelsk musik som har förhöjt och förskönat allt annat som har skett här. Jag tackar er för att ni har delat med er av era musikaliska talanger och förmågor.

Jag älskar och uppskattar mina trofasta rådgivare, president Henry B. Eyring och president Dieter F. Uchtdorf. De är i sanning män fyllda med visdom och insikt och deras tjänande är ovärderligt. Jag kunde inte göra allt det som jag kallas att göra utan deras stöd och hjälp. Jag älskar och beundrar mina bröder i de tolv apostlarnas kворum och alla i de sjuttios olika kворum och i presiderande biskopsrådet. De tjänar osjälviskt och så effektivt. Jag uttrycker också min uppskattning för de kvinnor

och män som verkar som generalambetsmän i biorganisationerna.

Så välsignade vi är som har Jesu Kristi återställda evangelium. Det ger oss svar på frågor om varifrån vi kom, varför vi är här och vart vi går när vi lämnar det här livet. Det ger oss mening och mål och hopp i våra liv.

Vi lever i en orolig värld, fylld med många problem och svårigheter. Vi är här på jorden för att möta våra enskilda problem så gott vi kan, för att lära oss av dem och att övervinna dem. Hålla ut till änden måste vi göra, för vårt mål är evigt liv i vår himmelske Faders närhet. Han älskar oss och vill inget högre än att vi ska uppnå det målet. Han hjälper oss och välsignar oss när vi talar till honom i våra böner, när vi studerar hans ord och när vi håller hans bud. Där finns trygghet, där finns vi frid.

Må Gud välsigna er, mina bröder och systrar. Jag tackar er för era böner till min och alla generalauktoriteternas förmån. Vi är djupt tacksamma för er och för allt som ni gör för att hjälpa Guds rike på jorden gå framåt.

Må himlens välsignelser vila över er. Må era hem vara fyllda med kärlek och vänlighet och med Herrens Ande. Må ni ständigt ge näring åt ert vittnesbörd så att det blir ett skydd för er mot Satans angrepp.

Konferensen är nu slut. När vi vänder åter till våra hem, må vi göra det i säkerhet. Må anden som vi har känt här stanna kvar hos oss när vi sysselsätter oss med det som upptar vår tid varje dag. Må vi visa ökad vänlighet mot varandra, må vi alltid vara flitigt engagerade i Herrens verk.

Jag älskar er, jag ber för er. Jag bjuder er farväl tills vi möts igen om sex månader. I vår Herres och Frälsares, ja, Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOT

1. Mosiah 5:2.

Julie B. Beck

Hjälpföreningens generalpresident

”Döttrar i mitt rike”: Hjälpföreningens historia och verksamhet

När vi studerar Hjälpföreningens historia får vi ökad insikt i och uttryck för vilka vi är som vår Frälsares Jesu Kristi lärjungar och efterföljare.

Det här mötet är en gåva till alla vår himmelske Faders döttrar som vill lära känna hans sinne och vilja och förstå sina ansvar i hans plan. Jag har träffat många av er under det gångna året, och mitt hjärta har berörts när jag sett in i era ögon, kramat er, skrattat med er, gråtit med er och lyssnat till er sorg, er glädje och era segrar. Var och en av er är obeskrivligt dyrbar och väl känd av vår himmelske Fader. Som Guds döttrar förbereder ni er för evig utkorelse och var och en av er har en kvinnas identitet, natur och ansvar. Hur väl familjer, samhällen, denna kyrka och den underbara frälsningsplanen ska lyckas beror på er trofasthet. Kära systrar, om ni visste hur mycket vi älskar och ber för er!

Vi är alla mitt uppe i vår egen jordiska upplevelse. Två systrar som jag träffade nyligen visar hur vi kan leva trofast. En syster bor i centrala

Brasilien. Hennes fina röda tegelhus, som ligger i en trädgård med röd jordmån och omges av en röd stenmur, är en fristad och tillflyktsort undan världen utanför. Hennes klarögda barn kan primärsångerna och på väggarna i hemmet hänger bilder av Frälsaren, tempel och Guds profeter som klippts ut ur *Liahona*. Hon och hennes make gjorde personliga uppoffringar för att kunna beseglas i templet så att deras barn skulle födas inom förbundet. Hon berättade för mig att hon ständigt ber att Herren ska ge henne den kraft och inspiration hon behöver för att uppfostra sina barn i evangeliets ljus, sanning och kraft.

En annan syster bor ensam i en liten lägenhet på 80:e våningen i ett hus i Hongkong. Hon har en del fysiska svårigheter men är glad över att kunna klara sig själv. Hon är den enda i sin släkt som är medlem i kyrkan. På en liten hylla ligger hennes